

РЕШЕНИЕ

№ 4587

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав,** в публично заседание на 04.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11390** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.70 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на М. К. Х. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР-69 от 16.10.2024г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за международна закрила като явно неоснователна.

По изложените в жалбата съображения – се моли същата да се уважи като се отмени оспореното решение. Твърди се, че същото е незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени процесуални нарушения. Излага се довода, че не е била разгледана обективно бежанската история на кандидата, който я е изложил добросъвестно. Визира се, че е подходено формално без да се изяснят подробно причините, поради които лицето е напуснало Б.. Подчертава се, че актът е постановен в нарушение на чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Подчертава се, че в страната си е положен на реална заплаха за живота си. Визира се, че не е съобразен и принципа в чл.4, ал.3 от ЗУБ, тъй като е известно, че положението в Б. е нестабилно. С оглед изложеното –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно производство жалбата се поддържа от адв.П.. Същата моли да се уважи жалбата и да се върне преписката с указания за предоставяне на хуманитарен статут.

Ответната страна –чрез юрк.П. – моли жалбата като неоснователна да се отхвърли.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА
СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:**

Жалбата от 12.11.2024г. е в срок от лица с правен интерес, по отношение на подлежащ на съдебен контрол акт, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

Производството пред ответника е образувано по молба за закрила вх.№ВР-13-1841 от 03.10.2024г. от М. Х., [дата на раждане] в Д., Б., гражданин на Б. с етническа принадлежност бангладешец, вероизповедание мюсюлманин сунит, женен с лични данни снети по чл.30, ал.1 т.3 от ЗУБ по декларация.

Посочено е, че лицето е заявило, че в родината му имало безработица, ниски заплати и бедност, поради което си е извадил работна виза за България и желае тук да остане и работи.

Въз основа на изложеното е прието, че молбата е неоснователна. Не са налице предпоставките за получаване на статут на бежанец. Общата обстановка в Б. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г.. Посочената причина, поради която е напуснал държавата по произход има личен, икономически, социален и битов характер. Не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение и не попада под предметния обхват на ЗУБ. Посочено е, че лицето не е заявило да е било заплашвано, насилвано или изтезавано, поради което не се касае за лице, нуждаещо се от МН закрила. Визирано е, че съгласно Глава II, §.62 от Наръчника за процедури и критерии за определяне на статут на бежанец- „мигрантът е лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено от Женевската Конвенция, доброволно напуска страната си, за да се засели другаде....Ако върши това по икономически съображения е икономически мигрант, а не бежанец.“. Акцентирано е на факта, че лицето е подало молба за закрила след като е заловено от българските власти. В страната си по произход не е бил преследван, осъждан, съден. Доброволно е напуснал същата с легален полет до Д.. Не е установено преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ, както и преследване по чл.8, ал.5 от ЗУБ. С оглед това е прието, че не са налице предпоставките по чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут. На второ място е установено, че липсват и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Няма данни, че е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко отношение. Посочено е, че съгласно справка от 29.08.24г. за страната по произход –видно от Решение №247 от 03.04.2024г. за приемане на списък на сигурни страна по произход и на списък на трети сигурни страни –Б. е сигурна страна вкл. няма въоръжен конфликт. Не се установява и данни, че ако се завърне в страната си, животът му ще бъде в опасност. Не е установено безогледно насилие следствие на въоръжен конфликт до степен, че лицето със самото си връщане би било в опасност и в този смисъл съгласно тълкуванията дадени в решение от 17-02.2009г. по дело С-465/07г..

С оглед изложеното молбата е приета за явно неоснователна и е отхвърлена.

В съдебното производство е приета нова актуална справка от 24.10.2024г. за страната по произход, като предвид твърденията, че не е разбирал езика, от който е проведено интервюто – по делото е изслушан и преводача Ал.Б. като свидетел. Видно от показанията му същият е направил превод от хинди –език, който лицето категорично е разбирал. Пояснява, че още преди регистрацията става ясно кои лица от Б. разбират хинди и кои не. За тези, които го разбират – интервюто се прави на хинги. На преводача се преди регистрационния лист със снимка на лицето, и същият си спомни за интервюто. Пояснява, че лицето не е имало никакъв проблем с езика, но на

моменти е запознал да преминава на бенгалски, за което свидетелят му е направил забележка да продължи на хинди. Обяснява този преход не с незнание, а с емоция вкл. на моменти е бил разстроен.

От пълномощника на жалбоподателя са представени извадки от интернет за данни за страната по произход.

СЪДЪТ ОТ ПРАВНА СТРАНА НАМИРА СЛЕДНОТО:

На първо място –се касае за валиден индивидуален административен акт. Съгласно чл.70, ал.1 от ЗУБ, когато молбата за закрила е явно неоснователна –същата се отхвърля с решение на интервюиращ орган. Същият /В. А. П./ е определен за такъв от Председателя на ДАБ със заповед.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. Видно от диска с проведеното интервю, както и от разпита на преводача Б. – се установи, че молителят напълно е разбирал поставените му въпроси и е дал отговор на същите.

По същество съдът напълно споделя извода на ответника, че молбата е явно неоснователна. Видно от интервюто на лицето на л.22 -същият освен, че легално е напуснал страната си по произход - я е напуснал и поради това, че е имал работна виза за 2 години в България. Когато е дошъл е било установено, че няма опит и е бил освободен, но се е надявал на друга работа. Пристигнал е, защото в страната му по произход заплатите са много ниски. Напуснал е, поради бедността и безработицата. Категорично отрекъл да е бил преследван или по-някакъв начин, притесняван по причина основание за закрила като расов признак, етнически и т.н..

Следователно ответникът правилно е възприел бежанската история. Изложените причини за напускане на страната са в търсене на по-добър живот. Тези причини са били заявени многократно. Не съществува основание за съмнение, че лицето е дошло в РБ да работи и желае да остане, за да работи, бягайки от бедността и безработицата. Бежанската история е заявена ясно, изяснени са конкретните причини. В тях няма основание за преследване по смисъла на чл.8 от ЗУБ. Няма и основания за закрила по смисъла на чл.9 от ЗУБ. Във връзка с изложеното правилно е констатирано, че няма данни кандидатът да е бил принуден да напусне страната си поради реална опасност от смъртно наказание, екзекуция, изтезание или нечовешко отношение. Обосновано е посочено, че съгласно справката от 29.08.24г. за страната по произход –видно от Решение №247 от 03.04.2024г. за приемане на списък на сигурни страна по произход и на списък на трети сигурни страни –Б. е сигурна страна вкл. няма въоръжен конфликт. Следва да се допълни, че в съдебното производство е представена и справка от 25.10.2024г., в която отново е посочено, че съгласно решение №247 от 03.04.2024г. Б. е трета сигурна държава. Не е спорно, че страната е парламентарна република с еднокамерен парламент. В действителност има корупционни практики, наблюдава се преплитане на политическата и изпълнителната власт. Налице е политическо насилие. Отразени са в справката и протестите на студенти от юли 2024г., по отношение на които властите са реагирали със сила. Следствие на това са се оформили се протестни движения и бунтове. Проследена е политическата обстановка – падане на правителството на Х. и идване на власт на служебното правителство, което се състои от представители на гражданското общество и двама студентски лидери. Подчертано е, че остава проблема с И. като съсед и М.. Приоритет на правителството ще е възстановяване на закона и реда за подготовка на общи избори, както и управление на нарастващата икономическа криза. Тези данни в справката си съответстват с данните

представени от процесуалния представител на оспорващия, но не очертават ситуация на безогледно насилие. Дори да се завърне в страната си по произход лицето, в същата не съществува среда, която сама по себе си да постави в застрашеност живота му, което е съгласно тълкуванията на чл.15, 6.б от Директива 2004/83 т.39 от решение от 17.02.2009г. по дело С-465/07.

Следователно правилно е прието, че се касае за икономически мигрант, а не за бежанец. Така съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец към Службата на ВКБООН „мигрант е лице, което по причини различни от изброените в определението, доброволно напуска страната, за да се засели другаде; Ако лицето върши това по икономически съображения, то той е икономически мигрант, а не бежанец“.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на М. К. Х. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Б. срещу РЕШЕНИЕ №УПВР-69 от 16.10.2024г. на Интервюиращ орган при ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за международна закрила като явно неоснователна.

Решението е окончателно.

Съдия: